

שפת אמת על התורה

ע"ש"ק פ' ויחי, תשפ"ג

Sponsored by Elisha Graff

לעילוי נשמת ר' אריה שלמה בן ר' משה יצחק רוזנבוים ז"ל

י"ד טבת a true Gerrer Chassid whose yahrtzeit is ז"ל

yukolleLA.com/donate

1. שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרלא

וכמדומה לי שאא"ז ז"ל הגיד בשם הרב מפרשיסחא ז"ל שהקשה למה רצה לגלות הקץ. ותי שכשנודע הקץ. הגלות בנקל. ע"כ אני זוכר. ונראה כנ"ל שפי' גילוי הקץ לידע שיש קץ להגלות. והוא ע"י שהוא רק הסתר ואינו כח בפ"ע ח"ו. כי הפנימיות שהוא אמת אין לו קץ וההסתר יש לו קץ. ורצה שיהי' זה נגלה. ולא הי' גלות כלל. ונשאר סתום. ומ"מ ע"י אמונה שמאמינים זה בנ"י. שאין שום כח בלתי הש"י רק כ"ז רק הסתר. אף שאין רואין זה בעין. מ"מ ע"י אמונה ג"כ יכולין לראות האמת. רק יעקב אע"ה רצה שלא נוכל לטעות כלל. שיהי' זה נגלה. ונשאר סתום שצריכין יגיעה למצוא זה. וזה בחי' דהמע"ה דלית לי' מגרמי' כו'. ומשיג האמת רק ע"י הביטול. וזה ההפרש שבין אמת לאמונה.

שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרלה

וז"ש ביקש לגלות הקץ ונסתם ממנו. אם הפי' על זמן ביאת משיח לא ידענו מה סוד עמוק הוא זה. וגם מה נ"מ בידיעה זו. רק עיקר הפי' שרצה לברר להם שורש הגלות והגאולה. כי באמת אין רע יורד משמים וימי הרעה נעשים רק ע"י חסרון המקבלים שנהפך להם לרע. והוא רק הסתר. ולכן יש לו סוף וקץ כי השקר אין לו רגלים וקיום. ואם הי' יודעין זה האמת לא הי' שולט בהם הגלות רק כי לא הי' ניתקן הכל כראוי והי' מוכרח להיות גלות מצרים. ולכן לא הי' יכול לגלות זה הקץ. ומ"מ איתא כי גילה מה שרצה לגלות רק בדרך הסתר ופרשנו בעז"ה"י כי יש אספקלריא המאירה והיא בחי' יעקב שאין לפניו הסתר ורואה הכל בעין הראות ויש אספקלריא שאינה מאירה. והיא בחי' אמונה שע"י ההסתר עצמו צריכין לבוא אל האמת ע"י האמונה...

2. שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרלב

וכי' ישימך כו' כאפרים כו'. וקשה כי רק כראובן ושמעון יהיו כו' ואמאי נתיחד הברכה ישימך כאפרים ומנשה. אך כי לאשר הי' דור שאחר השבטים ומ"מ נתעלו להיות בכללם. וזה ע"י הברכה כנ"ל להיות דבוק בשורש אף שהם למטה במדרגה. ובאופן זה יוכל להיות נמשך ברכה לכל איש ישראל מאבות הקדושים אף אלף דור כי השורש מהם. ובזה י"ל ג"כ מ"ש ויברך את יוסף. כיון שנתעלו בניו להיות שבטים. ממילא נתעלה הוא יותר [ועיין בזה"ק הטעם שיוסף לא נמנה בין השבטים כי נתעלה למעלה מבחי' שבטים ע"ש]:

3. שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרמ

במד' האלקים הרועה כו' הקיש גאולה לפרנסה כו'. פי' זה הכח נתן בהם יעקב אבינו לדבק להשורש שלמעלה מהטבע. מה גאולה פלאים כן יש לידע כי הפרנסה הכל בהשגחת הבורא ית' בפרט לכל ברי' כמ"ש יושב וזן מקרני ראמים כו'. וכ"כ נותן לחם לכ"ב. נותן דייקא בכל יום.

שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרמט

במדרש ויברך את יוסף כו' הקיש גאולה לפרנסה ופרנסה לגאולה מה גאולה פלאים כו' ע"ש כל המדרש קשה פרנסה מלידה כו' בעצב כו' ובפרנסה כו' בעצבון. הענין הוא כי צריכין לידע ולהבין כמו שנראה נפלאות הש"י כשמשנה הטבע ע"פ נס שהוא פלאים לעיני ב"ו בעלמא דשיקרא. אבל באמת הנהגת הטבע הוא פלא יותר מה שצימצם הקדוש ברוך הוא כח השפע שלו שהוא

שפת אמת על התורה

עש"ק פ' ויחי, תשפ"ג

Sponsored by Elisha Graff

לעילוי נשמת ר' אריה שלמה בן ר' משה יצחק רזנבוים ז"ל

י"ד טבת a true Gerrer Chassid whose yahrtzeit is

yukolleLA.com/donate

רוחני ומתלבש ומתצמצם בגשמיות הוא פלא והפלא ביותר. וז"ש כך פרנסה פלאים. ובאמת קודם החטא הי' מקבלין השפע וכל ההנהגה ברוחניות. אך אחר החטא שנתערב טוב ורע צריך להיות הקבלה ע"י צימצום וגשמיות. והוא עיקר העצבון מאחר שבא ע"י הסתר בתוך הטבע. לכן פרנסה יותר עצבון מלידה כי בלידה הנשמה הנולדת היא דבוק ברוחניות רק שמשתתף בו חלק אב ואם בגשמיות. ובפרנסה מתלבש יותר בטבע ועבודה בשדה לכן כתיב בי' בעצבון. ובאמת זה עצמו ענין סמיכת גאולה לתפלה. זה ההיקש גאולה לפרנסה. כי פרנסה אינו דוקא מזונות. רק כל הצטרפות והבקשות שבי"ב ברכות אמצעיות שבתפלה הם פרנסה. וצריכין לסמוך תפלה לגאולה לברר כי כל אותן ההנהגות נמשכין מלמעלה מן הטבע ושם הם רוחניות.

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיח עמוד א

אמר רב שיזבי משמיה דרבי אלעזר בן עזריה: קשין מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף, דכתיב נתן לחם לכל בשר וסמיך ליה לגזר ים סוף לגזרים.

נפש שמשון על תהילים (ר' שמשון פינקוס, עמ' שע"ט)

נדמה לעצמנו, אם היינו אנו מיוצאי מצרים... ודאי שהיינו אומרים שירה, ובהתלהבות נוראה ובשמחה עצומה. והנה לימדונו חז"ל, שכשבא האדם לביתו, והנה ערוך לפניו כל טוב, לא חסר לו לא מזונות ולא ביגוד, לו ולבני ביתו, הרי זה קריעת ים סוף ממש! ועל ידי קצת מחשבה יוכל לקנות לו הרגשה זו.

וצריך כל אחד להתרגל, כשפותח את המקרר או ארון בבית ורואה שם ברכת השם כל טוב, יתעב רגע ויאמר לעצמו: "מאין לי כל זה ומי נתן לי זאת? כמה חן וחסד פרוש כאן, ויכול אני ליהנות מזה, והרי איני כדאי אפילו למשהו מכל זה!" וכיכר בזה, וישיב אל לבו אפילו לרגע לומר שירה!

4. שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרמה

וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל בְּנָיו וַיֹּאמֶר (הַאֲסֹפוּ וְאֶגִּידָה לָכֶם אֶת אֲשֶׁר יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים) (מט:א). כי קריאה הוא לשון התקרבות והתחברות כמ"ש וקרא זה א"י. ולשון מינוי כמ"ש ויקרא לאור יום פי' חז"ל קריא רחמנא לנהורא ופקדי' אמצוותא דיממא כו'.

5. שפת אמת בראשית פרשת ויחי שנה תרנא

בפסוק (גור אריה? הוֹדָה מְטֹרֶף בְּנֵי עֲלִית) פָּרַע רִבֵּץ פְּאֲרִיָּה (וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוּ). אמר מו"ז ז"ל כי כוחו של יהודה אפי' בשעת שפלות שהוא שוכב הוא כארי ולביא שכן הי' במעשה תמר שהודה ולא בוש. ומזה נבנה המשיח. ולכן הרמז כל השם ביהודה ואות ד' להראות כי אפי' כשהוא דל הי' עמו עכ"ד. ויתכן לומר שהוא בכח ההכנעה כמ"ש בשמו ז"ל שע"ש זה נק' יהודה שממעט עצמו. ורמז ג"כ שהגם שכל השם בו הוא שפל ודל בעיניו. ע"ש. ולכן כיון שיודע שאפי' אחר כל המעלות והתרוממות שהכל מהשי"ת והוא שפל בעיניו לכן שכרו שהגם שהוא נופל הי' עמו. וזה ב' הבחי' שכ' במד' כרע שכב. כרע רבץ ע"ש. פי' שבעת תקפו הוא כורע ומכניע עצמו. ובעת שפלותו הוא ג"כ רובץ כארי. והוא באמת מדת ההשתוות שהוא בחי' גדולה מאוד להיות שוה בשעת הירידה כבשעת העלי'. [וכל בניי נק' יהודים על שמו שזה כוחן של בניי שממעטין עצמן. והשם עמהם אפי' בעת צרה ושפלות. והוא בחי' אמונה כמ"ש וצדיק באמונתו דרשו חז"ל אפי' צדיקו של עולם פי' שכפי האמונה משרה שכינתו]: